

tinget to paa hinanden følgende Gange saa godt som enstemmigt har vedtaget. Naar jeg altsaa fastholder dette Forslag, siger Ministeren, at det skal jeg vogte mig for, thi jeg vil ikke finde Tilslutning ude i Befolkningen. Jeg skal oprigtigt tilstaa, at jeg forstaar ikke denne Udtalelse. Saa siger den højtærede Minister, at jeg erklærer her, at jeg vil stemme mod den almindelige Valgret. Men det har jeg ikke erklæret. Nej, jeg har erklæret, at jeg vil stemme mod den privilegerede Valgret, som vi faa indført ved dette Lovforslag; det har jeg gjort. Jeg har erklæret, at jeg vil stemme mod dets § 1, fordi den indeholder en Bestemmelse om 2-aarigt Ophold i Kommunen, som vil berøve en hel Masse nuværende Vælgere deres Valgret. Jeg har erklæret, at jeg vil stemme mod § 22, som giver den privilegerede Valgret, Amtsrådene, Opløsningsret overfor den almindelige Valgrets Institutioner. Jeg har erklæret mig mod § 23, som indeholder den privilegerede Valgret til Amtsrådene eller, med andre Ord, vedblivende sætter Pengeposen i Højsædet i vort kommunale Liv og lader den almindelige Valgret sidde ved den nederste Bordende. Det har jeg erklæret at ville kæmpe imod, og i den Kamp tror jeg nok, at jeg vil bringe Sejren hjem.

Sonne: Jeg er uenig med det ærede 7ende Medlem for 6te Kreds (Hey) i Bestemmelsen af den Risiko, vi skulde udsætte os for ved at stemme det foreliggende Lovforslag ned. Jeg mener ikke, at vi derved udsætte os for at faa noget væsentlig uheldigere end ved at søge Sagen gennemført, og min Dom i saa Henseende bygger jeg paa den Opfattelse, at jeg for mit Vedkommende vilde have dels virkelig fri Hænder og dels virkelig Maadehold ind i Løsningen. Og det naas ikke ved den Løsning; her tilsigtes, hvortil yderligere kommer, at jeg ikke er i Stand til at se, at den privilegerede Valgret til Amtsrådene skal kunne fungere som det Enhedsmærke, der igennem Tiderne kan samle til en Enhed, hvad der, efter min Opfattelse, af virkelig Frisind og Maadehold naturligt hører sammen.

Carstensen: Den højtærede Minister udtalte, at han var forvisset om, at flere af Højres Medlemmer ikke delte de Udtalelser, som fremkom fra vor højtærede Ordfører. Der overfor tror jeg med Bestemthed at kunne nedlægge en Indsigelse. Naar lige undtages det ærede Medlem for

Færøerne (Fr. Petersen), som er bunden ved sin Stilling til sine Øer, er jeg ellers fuldt overbevist om, at alle de øvrige Højremedlemmer slutte sig i Hovedtrækene til de Udtalelser, der fremkom fra vor ærede Ordfører. Men naar to af os, min militære Kollega, det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Rambusch), og jeg, tage Afstand fra at øve nogen Indvirkning paa en Afgørelse, der har Indflydelse paa Vedtagelsen eller Forkastelsen af det foreliggende Lovforslag, er det, fordi vi, som udtalt af vor ærede Ordfører, se hen til Afgørelsen af andre Sager. Vi mene, at vi ved den Maade, hvorpaa vi ere valgte ind i Rigsdagen, begge som københavnske Medlemmer, hver til sin Tid som Repræsentanter for Forsvarssagen, jeg senere som kongevalgt Medlem, som Afløser af en tidligere Officer — saaledes som vi nu begge ere stillede, ere forpligtede til i hele vor Handel og Vandel som Rigsdagsmænd ikke at sætte ren og skær Politik øverst, men at sætte Forsvarssagen øverst. Det er af Hensyn til Forsvarssagen, at vi ikke ville række blot en lille Finger til at frembringe en Situation, hvis uberegnelige Følger vi ikke kunne overse; men det er ikke som Politikere. Som Politiker kan jeg i alt andet fuldt ud slutte mig til mit Parti.

Hey: Det ærede 1ste Medlem for 5te Kreds (Sonne) ser kun paa den Virkning, som Forslagets Forkastelse vil have paa selve Valgrettens Omraade. Det er Forskellen paa os, at jeg ser bort fra dette og hen til de store og vigtige Sager, som i den nærmeste Tid ville komme til at ligge for. Det er Forskellen mellem os, og derfor tør jeg ikke løbe den Risiko at bortkaste al Indflydelse paa disse Sagers Afgørelse.

Stilling: Det ærede 7ende Medlem for 6te Kreds (Hey) rettede en personlig Henvendelse til mig. Han var ikke tilfreds med, at jeg ved Sagens 2den Behandling ligesom havde kaldt ham lidt frem og lyst efter hans Virksomhed i det Parti, han tilhører. Men jeg synes ikke, at han kan være meget forbavset derafter, thi han er i Virkeligheden den eneste Købstadrepræsentant i dette Parti, og naar vi Købstadrepræsentanter have følt os brøstholdne ved, at der ved denne Overenskomst ikke er taget det tilstrækkelige Hensyn, som vi finde, der burde tages til Købstæderne, er det da saa underligt, at vi lyse efter vor Kollega og spørge: Hvor